

॥ श्रीकृष्णाष्टकम् ॥

पालयाच्युत पालयाजित पालय कमलालय ।
लीलया धृतभूधरांबुरुहोदर स्वजनोदर ॥

मध्वमानसपद्मभानुसमं स्मरप्रतिमं स्मर
स्निग्धनिर्मलशीतकांतिलसन्मुखं करुणोन्मुखम् ।
हृदयकंबुसमानकंधरमक्षयं दुरितक्षयं
स्निग्धसंस्तुतरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ १ ॥

अंगदादिसुशोभिपाणियुगेन संक्षुभितैनसं
तुंगमाल्यमणींद्रहारसरोरसं खलनीरसम् ।
मंगलप्रदमंथदामविराजितं भजताजितं
तं गृणे वररूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ २ ॥

पीनरम्यतनूदरं भज हे मनः शुभ हे मनः
स्वानुभावनिदर्शनाय दिशंतमर्थिसुशंतमम् ।
आनतोऽस्मि निजार्जुनप्रियसाधकं खलबाधकं
हीनतोज्ञितरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ३ ॥

हैमकिंकिणिमालिकारशानांचितं तमवंचितं
कम्रकांचनवस्त्रचित्रकटिं घनप्रभया घनम् ।
नम्रनागकरोपमोरुमनामयं शुभधीमयं
नौम्यहं वररूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ४ ॥

वृत्तजानुमनोज्जनंघममोहदं परमोहदं
रत्नकल्पनकत्विषा हृतहृतमस्ततिमुत्तमम् ।
प्रत्यहं रचितार्चनं रमया स्वयाऽगतया स्वयं
चित्त चिंतय रूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ५ ॥

चारुपादसरोजयुग्मरुचाऽमरोच्यचामरो
 दारमूर्धजभानुमंडलरंजकं कलिभंजकम् ।
 वीरतोचितभूषणं वरनूपुरं स्वतनूपुरं
 धारयात्मनि रूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ६ ॥

शुष्कवादिमनोऽतिदूरतरागमोत्सवदागमं
 सत्कवींद्रवचोविलासमहोदयं महितोदयम् ।
 लक्षयामि यतीश्वरैः कृतपूजनं गुणभाजनं
 धिकृतोपमरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ७ ॥

नारदप्रियमाविशांबुरुहेक्षणं निजरक्षणं
 तारकोपमचारुदीपचयांतरे गतचिंत रे ।
 धीर मानस पूर्णचंद्रसमानमच्युतमानम
 द्वारकोपमरूप्यपीठकृतालयं हरिमालयम् ॥ ८ ॥

रूप्यपीठकृतालयस्य हरेः प्रियं दुरिताप्रियं
 तत्यदार्चकवादिराजयतीरितं गुणपूरितम् ।
 गोप्यमष्टकमेतदुच्चमुदे ममास्त्वह निर्मम-
 प्राप्यशुद्धफलाय तत्र सुकोमलं हृतधीमलम् ॥ ९ ॥

॥ इति श्रीवादिराजयति विरचितं श्रीकृष्णाष्टकम् ॥